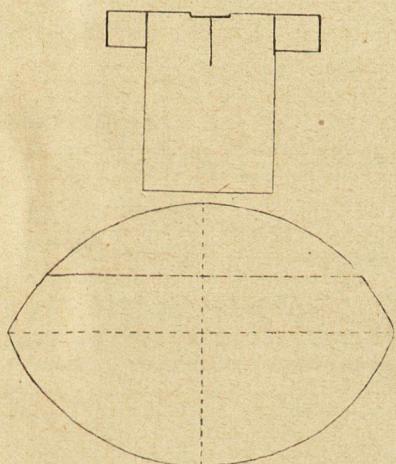

Единия оваленъ край се мѣталъ на лѣвата ржка и цѣлата тога по дължина се нагъвала на правилни гѣнки. Тогава се премѣтала презъ лѣвото рамо, минавала по гърба, подъ дѣсната мишница, презъ гърдите, премѣтала се пакъ на лѣвото рамо, като покривала гърба заедно съ дѣсното рамо, спушчала се по дѣсната ржка, която оставала полускрита, като въ торба и края се мѣталъ отпредъ на лѣвата ржка. За елегантното драпиране на тогата имали специални роби и робини. Всѣка часть отъ драперията на тогата имала свое наименование, което отговаряло на формата на гѣнкитѣ. (Фиг. 27).

Римлянитѣ ходили голо-
глави и си стрижели коситѣ.
Въ лошо време покривали гла-
вата съ края на тогата. Пър-
вите царе носили бради, но
съ обявяването на републиката,
брадата се смѣтала за трэуръ.
Едва последнитѣ императори

Фиг. 27. Къса мѫжка туника и
овалната форма на тога

пакъ започнали да носятъ бради.

Женската прическа била като тази на гѣркинитѣ съ много вариации, като за тоалета се полагали голѣми грижи*). (Фиг. 28).

Фиг. 28. Дамски тоалетни приад-
лежности, намерени при разкоп-
ките на Помпей.

*) Банитѣ отъ млѣко, най-вече магарешко, били нѣщо обикновено. Когато Попея, жената на Неронъ отивала въ вилата си, багажа ѝ биваль придружень